

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Ps 219379 24 Pž
Novi Travnik, 30.09.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca „ELMONT“ d.o.o. Žepče, ulica Donje Golubinje bb, Žepče, zastupan po punomoćniku Kasić Mirzetu, advokatu iz Bihaća, protiv tuženog „VLAŠIĆ SKI“ d.o.o. Travnik, ulica Babanovac bb, Travnik, zastupan po punomoćniku Muhić Faiku, advokatu iz Advokatske kancelarije „Muhić i dr.“ d.o.o. Tuzla, radi istupanja iz društva i isplate udjela, vrijednost spora 426.946,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Ps 219379 23 Ps od 11.09.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.09.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužioca se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Ps 219379 23 Ps od 11.09.2024. godine.

Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je:

Tužbeni zahtjev tužioca koji glasi:

Utvrđuje se da je tužiocu „Elmont“ d.o.o. Žepče, kao osnivaču, odnosno vlasniku udjela u kapitalu tuženog „Vlašić ski“ d.o.o. Travnik, zaključno sa danom donošenja presude po osnovu istupanja prestalo članstvo kod tužene društva „Vlašić ski“ d.o.o. Travnik.

Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati ukupan iznos od 426.946,00 KM, na ime naknade tržišne vrijednosti udjela u kapitalu tuženog, u roku od 30 dana od dana donošenja presude sa zakonskom zateznom kamatom koja se računa počev od dana donošenja presude do konačne isplate, pod prijetnjom izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dana od dana donošenja presude, u cjelosti SE ODBIJA kao neosnovan.

Nalaže se tužiocu da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 4.662,45 KM, u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tužilac pobijajući prvostepenu presudu u cjelosti zbog povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači na način da se tužbeni

zahtjev usvoji u cjelosti ili prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava sve žalbene navode tužioca u cjelosti i predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud zaključio je sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca za istupanje iz društva i isplata tržišne vrijednosti udjela u kapitalu tuženog.

Nije osnovan prigovor povrede odredaba parničnog postupka, a kroz navode žalbe da izvedeni dokazi nisu cijenjeni od strane prvostepenog suda na način propisan odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku. Suprotno navodima žalbi prvostepeni sud je pravilno, primjenjujući odredbu člana 8. Zakona o parničnom postupku, savjesno i brižljivo cijenio svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, te na osnovu slobodne ocjene dokaza, koja u konkretnom slučaju nije bila arbitrarna, odlučio koje će činjenice uzeti kao dokazane, a obrazloženje pobijane presude, potvrđuje da u istoj su dati razlozi o tome zašto je odlučeno kao u izreci presude. Nema pravnog uporišta ni prigovor da pobijana presuda ne sadrži razloge na kojima je zasnovana i da je nerazumljiva i kontradiktorna.

Naprotiv, po ocjeni ovog suda obrazloženje prvostepene presude sadrži sve elemente predviđene članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i nije u suprotnosti sa sadržajem iz spisa i izvedenim dokazima. Prema tome nije ostvaren prigovor povrede odredaba postupka iz člana 209. Zakona o parničnom postupku.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužilac manjinski član društva sa učešćem u kapitalu u stvarima i novcu kod tuženog od 1.347.326,61 KM ili 36,4403% u odnosu na osnovni kapital tuženog, da su pored tužioca osnivači tuženog i pravno lice „Ozon“ d.o.o. Travnik sa upisanim kapitalom od 24,7122% i pravno lice „SRC Vlašić“ d.o.o. Travnik sa upisanim kapitalom od 38,8415%, što ukupno čini 63.5537% u odnosu na osnovni kapital tuženog, da je tužilac podnio Zahtjev Skupštini društva za istupanje iz članstva društva i zaključenje Ugovora o istupanju, da je tužilac zahtjev za istupanje i zaključenje Ugovora o istupanju podnio 15.02.2022. godine putem svog punomoćnika navodeći da nema daljnjih interesa da bude član društva iz ekonomskih razloga, te je u tom zahtjevu predloženo da Skupština odobri istupanje i zaključi ugovor o istupanju, da je tuženi dostavio Odgovor broj: 0012/22 od 03.03.2022. godine u kojem ne negira pravo na istupanje, ali zahtjeva da se predmetni zahtjev upotpuni, tj. da se dostavi kompletna ponuda za istupanje, da je tužilac dana 22.03.2022. godine i dana 23.03.2022. godine dostavio Dopunu zahtjeva za istupanje i zaključenje ugovora sa prijedlogom visine i načina otplate udjela, da je nadopunjeni zahtjev tuženi putem direktora sačinio i Odgovor i to broj: 0025/22 od 23.05.2022. godine, koji ističe svoje negodovanje, te poziva da se pošalje realna i objektivna ponuda, da je dana 26.12.2022. godine tuženi dostavio Odgovor na dopis od 12.12.2022. godine uz

obrazloženje da će na prvoj narednoj skupštini staviti na red tačku po kojoj će se donijeti odluka o zahtjevu za istupanje, da je tužilac 04.04.2023. godine dostavio ponovnu Molbu za hitno postupanje, te zahtijevao sazivanje vanredne Skupštine sa jednom tačkom i to donošenje odluke o istupanju iz društva a sve u skladu sa Statutom, da je tužena dostavila Odgovor od 03.04.2023. godine uz obrazloženje da će redovna Skupština društva biti održana 30.06.2023. godine i da će prijedlog biti uvršten na dnevni red Skupštine, da je u dnevnim novinama „Oslobođenje“ predsjednik Nadzornog odbora objavljeno obavještenje o sazivanju Skupštine tuženika za dan 08.11.2023. godine sa početkom u 10,00 sati gdje je pod tačkom 5. predviđeno donošenje odluke o istupanju člana društva, tj. tužioca, ali da nije dostavljen nikakav materijal, da je na održanoj Skupštini usvojene odluke dnevnog reda od 2. do 4., dok predložena tačka 5. koja je stavljena na dnevni red od strane tužioca nije usvojena.

Sporna je činjenica među parničnim strankama da li su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi da tužilac istupi iz društva. Naime, tokom postupka je bilo sporno da li su u datom slučaju ispunjeni uslovi predviđeni članom 332. Zakona o privrednim društvima, tj. da li postoje opravdani razlozi da tužilac istupi iz društva sa ograničenom odgovornošću „ELMONT“ Žepče.

Prema stajalištu ovog suda prvostepeni sud je suprotno navodima žalbe pravilno cijenio sve izvedene dokaze te pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te na isto primijenio odgovarajuće materijalno pravo, a potom izveo pravilan zaključak o neosnovanosti tužbenog zahtjeva.

Članom 332 stav 2. Zakona o privrednim društvima propisano je da član društva ima pravo tužbom od suda tražiti istupanje iz društva, ako su mu ostali članovi ili organi društva prouzrokovali štetu ili je spriječen da ispunjava svoje obaveze ili mu društvo nameće nesrazmjerne obaveze

Član 334. stav 2 istog zakona propisano je da član koji istupi i član koji je isključen ima pravo na naknadu tržišne vrijednosti udjela na dan prestanka članstva.

Iz navedene zakonske odredbe može se zaključiti da je istupanje člana iz društva moguće samo ukoliko su mu ostali članovi ili organi društva prethodno prouzrokovali štetu ili je spriječen da ispunjava svoje obaveze ili mu društvo nameće nesrazmjerne obaveze.

U konkretnom slučaju tužilac primjenom pravila o teretu dokazivanja nije dokazao postojanje pretpostavki za istupanje iz društva propisanih gore navedenim članom zakona, odnosno nije dokazao da mu je neko od članova ili organa društva prouzrokovao štetu ili je bio spriječen da ispunjava svoje obaveze ili da mu je društvo nametnulo nesrazmjerne obaveze kao članu društva. Dokazivanjem postojanja jedne od navedenih pretpostavki tužilac bi tek u tom slučaju stekao pravo da zahtijeva njegovo istupanje iz društva, te pravo na isplatu tržišne vrijednosti udjela na dan prestanka članstva. Shodno navedenom prvostepeni sud je pravilno postupio kada je odbio tužbeni zahtjev u cjelosti kao neosnovan.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu tužioca je valjalo odbiti kao neosnovanu i prvostepenu odluku potvrditi.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić